

FRANKRIJK

Iedere maand bespreekt dit blad één van de buurlanden waarmee we vanaf 1992 veel zullen te maken krijgen. Zo kwamen reeds Groot-Brittannië, Denemarken en Duitsland (BRD) aan de beurt. Vandaag zetten we onze reeks verder met Frankrijk.

Het totale volume van de Franse productie is sinds vele jaren praktisch stabiel gebleven en dat ondanks een regelmatige daling van het aantal vissers sedert de tweede wereldoorlog. Met zo'n 850 000 ton visserijproducten die in 1986 aangeland werden, bekleedt Frankrijk de 22ste plaats op de wereldranglijst, zo leren we uit de statistieken van de Wereld Voedselorganisatie. Voor wat de waarde van de aanvoer betreft, betreft scoort Frankrijk echter heel wat beter, want 85% ervan zijn verse producten, bestemd voor de menselijke consumptie.

Van 1978 tot 1988 is de vloot nogal aanzienlijk gewijzigd. Het deel van de vloot dat uit grote vaartuigen bestaat is met 29% verminderd (cijfers uitgedrukt in ton). Het deel van de vloot dat zich met de artisanale visserij bezighoudt daarentegen is aanzienlijk hernieuwd dank zij een nationaal ondersteuningsprogramma. Zodoende heeft dat vlootgedeelte zijn aandeel van 5% naar 7% weten op te trekken (periode 1986-1987).

Met een import van 594 463 ton, tegenover een uitvoer van 216 000 ton heeft het deficit op de handelsbalans een serieus dieptepunt bereikt. In 1987 werd een negatief recordcijfer van 8,2 miljard Franse Frank bereikt. Omdat de Fransen steeds meer vis gaan eten en omdat de nationale productie sinds jaren stabiliseert doen onze burens steeds meer beroep op buitenlandse vis. Wie had dat gedacht? Dat buitenlandse aandeel groeit met een volume van zo'n 4% per jaar.

En omdat de Franse vis ook meer en meer uitgevoerd wordt (9% volume meer per jaar), lijkt het erop dat er een schijnbaar stabiel verbruik van visproducten is, dat zich stabiliseert rond één miljoen ton per jaar.

En om een idee te geven van de omvang van de visserij in Frankrijk volgen hieronder enige vergelijkende cijfers:

Frankrijk telde in 1987 meer dan 19 500 vissers. Uit de cijfers van de EEG blijkt dat België er dan 1 284 had en Nederland 4 406.

De Franse vloot heeft een totale sterkte van 918 087 KW (cijfers van 1 januari 1987), de Nederlandse vloot was op dat moment goed voor 462 900 en de Belgische voor 71 250.

Als we de vlootsterkte uitdrukken in brutoton krijgen we voor Frankrijk 191 028, voor België is dat 22 846 en voor Nederland 77 500.

F.V.

DE OESTERPUTTEN IN OOSTENDE IN DE 19de EEUW (II)

Een nieuwe bijdrage in de reeks over de geschiedenis van de Oostendse oesterputten. De eerste editie verscheen in Het Visserijblad van april 1988, ze werd verdergezet in ons blad van mei en juni en die afleveringen gingen over de oesterputten in de 18de eeuw. Het Visserijblad van november '88 zette de reeks verder en toen werd de 19de eeuw aangepakt. Vandaag krijgt u daarvan het tweede gedeelte.

Oostende ca. 1860: uiterst rechts, buiten de wallen ziet u de oesterparken van Musin

In 1832 begon François-Constant Musin, die bekend stond als "particulier", "apprêteur de poissonniers" of "cabaretier" met de oestertelting in de grachten ten oosten van de havengeul. Hij was toen 39 jaar oud. De zaken bleven zo tot 1848.

OESTERPARKEN MUSIN

Op 5 juni 1846 kreeg Musin vanwege de Belgische regering (Departement Openbare Werken) een concessie op een terrein van 3 812 m², gelegen aan de westzijde van de havengeul. Het terrein was gelegen tegen een naar het westen inspringende bocht van de Kanonnendijk, achter een dekkingswal die tussen de verlengden van Langestraat en Nicuwastraat, op de plaats van de huidige visserskaai was gelegen.

Twee jaar later opende hij er een oesterpark met restaurant

In Daveluy's "Album d'Ostende" anno 1854 alhier uitgegeven stond het zo: "Après la phare, à l'angle nord, sur un môle avancé, près de l'entrée de l'estacade, un tir au pistolet et à la carabine, flanqué d'un petit jardin où l'on entretient des fleurs sur des terres rapportées, et le parc aux huitres précédé d'un restaurant confortable de monsieur Musin".

"Monsieur Musin stond toen reeds voor Auguste Musin, zoon van François-Constant; de vader was in 1849 overleden, en na zijn dood

kwam het bedrijf in handen van zijn drie zoons, Auguste, François-Etienne (de beroemde marineschilder en Eugène (kandidaat-notaris te Oostende).

Uit een aankondiging in "La Flandre Maritime" vernemen we dat de oesterput Musin tijdens de zomer van 1850 openbaar verkocht werd.

François-Etienne liet nog in 1849 zijn aandeel over aan zijn broer Auguste. Deze nam het bedrijf als restauranthouder-oesterkweker over. Eigenaardig is wel dat François-Etienne op de geboortekaarte van zijn zoon Auguste-Henri anno 1852 zelf nog als "koopman in oesters" vermeld staat, al was hij toen al een internationaal befaamd kunstschilder.

In 1953 verkocht Auguste 1/6de deel aan Eugène, de derde broer. Deze zou eerst op 21 januari 1857 zijn aandeel in de zaak verkopen en wel aan de destijds bekende brouwer Jean-

A. Musin betrok zijn oesters uit Queensbank. In december 1855 bv., voerde de Engelse sloep "Perceverance" 35 toesters aan voor zijn rekening.

De uit 1846 daterende grondconcessie van het oesterpark Musin nam theoretisch een einde in 1867, bij de ontmanteling der stad. Terzelfdertijd werden er plannen gemaakt om de Kanonnendijk recht te trekken in het gedeelte tussen het nieuwe dok en de oude vuurtoren. Nabij het oesterpark Musin zou er een zwembad komen.

>>>>

Er was sprake van het al of niet behouden van de oesterputten. Op 7 december 1869 stemde de gemeenteraad voor het behoud van het oesterpark, dat immers een belangrijke toeristische aantrekkelijkheid was.

Met de dood van Auguste Musin viel de uithating van het bedrijf tijdelijk stil: de oesterput verslibde en het restaurant geraakte bouwvallig. Dit werd het ogenblik waarop de luikenaar Louis Delbouille een rekwest aan het ministerie stuurde om een concessie te krijgen op de gronden van het oesterpark. De gronden van het bouwvallige restaurant en van de putten wou hij opnemen in een groot hydrotherapeutisch complex (1876). Pas in 1881 werd Delbouille's voorstel definitief geweigerd.

Maria Van Glabbeke, Auguste's weduwe, verkocht het haar nog toebehorend aandeel (verkoop van 5 augustus 1875) aan Edouard Jean die het geheel liet opknappen. Daarmee was het gehele complex nu in handen van de Jean's. Vanaf toen spreken men enkel nog van de oesterput Jean.

Toen de kanonnendijk eindelijk rechtgetrokken werd en de gammele brug naar het Westerstaketsel werd vervangen door een dijkconstructie (1881), geraakte de Oesterput Jean meer en meer geïsoleerd. De uitbreiding van de visserskom naar het noorden toe (1885-1887) betekende dan ook het einde voor dit pittoresk stukje Oostende.

OESTERPARKEN VAN IMSCHOOT-DEBROCK

Deze oesterbanken werden in 1852 aangelegd bij de werf op het Hazegras. Ze komen voor op het in 1856 bij Daveluy gedrukte "Plan du Port, de la Ville et des Environs d'Oostende" door de stadsarchitect Pierre Van Hercke.

Het hazegras kende toen een enorme bloei: de situering van het spoorwegstation aldaar zorgde voor horeca-activiteit (hotels, drankgelegenheden, wandelpark...) maar ook voor een lichte industrie, zoals brouwerijen en dus ook een oesterpark.

De ontmanteling van Oostende in de zeventiger jaren zou die evolutie afbreken. De Oesterbankstraat is het enige restant van deze luxenijverheid op het hazegras.

Norbert Hostyn

INGEBRUIKNAME VISTRAP OOSTENDE

OP WITTE DONDERDAG

Devistrap aan de Oostendse Visserskaai wordt op donderdag 23 maart officieel in gebruik genomen. In de komende dagen worden de vijftien standplaatsen definitief toegewezen.

Normaal zou dat geen problemen opleveren mocht een rederij met twee vaartuigen geen aanspraak maken op twee stalletjes. Het stadsbestuur zal de knoop eerstdaags doorhakken. Voor de stadskas is de vernieuwing een goeie zaak, want elke huurder moet jaarlijks 60.000 frank betalen.

ACHT NIEUWE SCHIPPERS TER VISSERIJ IN HEIST

De Rijksvisserijschool in Heist leverde acht nieuwe schippers ter visserij af. De leerlingen, houders van een brevet van aspirant-schipper en vijf jaar ervaring achter de rug, volgden vier maanden lang de verplichte opleiding in de visserijschool. Acht deelnemers slaagden in dat examen, dat afgenomen werd in de Zeevaartschool in Oostende door een jury samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende visserijscholen van de kust. Onmiddellijk na het beëindigen van de bijscholing lieten de deelnemers zich opnieuw aanmonteren op het vaartuig dat ze enkele maanden geleden verlieten. In afwachting dat zij de volle verantwoordelijkheid dragen van schip en bemanning fungeren de afgestudeerden als reserve-schipper. De geslaagden zijn: Peter Allemeersch (Z.501), Danny Ameye (Z.80), John Derudder (Z.54), Paul Droissart ((Z.96), Patrick Savels (Z.53), Stefaan Van Haecke (Z.99) en Eddy Vlietinck (Z.38). Op de foto worden zij omringd door directeur Jules De Vocht en de leraars Geleyns, Vantorre en Gernonprez. (g.w.)

CREVITS Louis &

ZONEN B.V.B.A.

Import - Export

Allerlei kettingen en kettingmatten

Ankers

Herbruikbare materialen

Visserijbenodigdheden

Rubber bollen en rubber ringen

Zeebruggelaan 137,
8380 Lissewege BRUGGE

Tel: 050/54 48 33

Tijdokstraat 3,

ZEEBRUGGE

Tel 050/54 45 85

H. Baelskaai 18,
OOSTENDE

Tel: 059/32 50 13

vanuit Nederland:

09.32.50.54.48.33

Fax: 050/54 79 11